

Csak mi izgulunk közben

Imre Gézára jó hatással volt a családja közelsége, fordítva viszont ez nem volt mindig igaz

FOTÓ: MIRKÓ ISTVÁN

KÉT MÉRKŐZÉS KÖZÖTT IDEGES ÉS NÉHA MOROG, de a páston beáll a béke a párbajtőrívó lelkében

Arday Attila »

■ **Honnan a nyugalom, amellyel nagy tétnél vív?**

Lehet, kívülről higgadtnak tűnök, de ez messze nem igaz. Bár többen mondták, hogy nem látszik, de izgulós vagyok. Igaz, az egyik versenyen felmérték orvosi műszerrel az izgalmi szintemet, és kiderült, előtte extra magasra szökik, de amint elkezdődik a verseny, a nullára esik vissza. Ilyet állítólag még nem láttak. Engem tökéletesen elfoglal, hogy tust akarok adni.

■ **Két évtizede válogatott, miben változott a vívása?**

Anno Kovács Ivánék mellett a legfiatalabb voltam, a harmadik ember, vagyis nem én voltam a meghatározó. Aztán a legidősebb lettem, és éreztem, többet kell vállalnom, ám a többiek is hatottak rám. A mostani világbajnoki döntő előtt a veze-

tőedzőnk, Udvarhelyi Gábor kérte, hogy Boczkó Gábor sérülése miatt jobban tegyem oda magam.

■ **Hogyan hatott önre a családja közvetlen közelsége?**

Ilyen közel még nem voltak hozzám világversenyen, úgyhogy rám mindenképpen jól, én viszont rájuk negatívan. Ideges vagyok ilyenkor, minden rezdülésükre hajlamos vagyok morogni. Hála az égnek, Bea (Kökény Beatrix Európa-bajnok kézilabdázó – a szerk.), a párom is jó sportoló volt, így megért engem.

■ **Az egyéni verseny után a gyerekei vigasztalták vagy fordítva?**

Nekem kellett Bencét vigasztalnom, teljesen ki volt borulva. A csapatverseny fordulói között Bence meghatódott, de megrázta az élmény. A venezuelaiak legyőzése után annyira zokogott, hogy bevettem a kordonon belülre. Az ukránok elleni döntő után viszont átvette a közönség hangulatát, és örömtáncot lejtett.

■ **Most már edzőként is bőven van rá alkalma, hogy gyerekeknek szentelje az idejét.**

Gondolkodtam, hogy a pályafutásom után mihez kezdjek. Jó néhány iskolába jártam, de inkább hobbi-ként érdekelt, amit tanultam, nehéz volt elképzelnem, hogy nyolc órára beüljek egy irodába. Szépen lassan „rávezetődtem”, hogy mit szeretnék, ez pedig a vívás, amihez talán értek is. Sokat kell még tanulnom, persze sokat tudok már. Somfai Péterrel egy éve foglalkozunk egy kis csoporttal a Honvédnál, és jó visszahallani, hogy újra szeretnek menni a gyerekek, szemben esetleg más klubbal, ahonnan elhozták őket... Ennél nagyobb eredmény egy év után nem is kell, de talán később sem. Persze szeretném eredményesek lenni, ám a fő cél, hogy embereket neveljünk, egészséges felnőtteket, akik nem plázákban lógva vagy drogozással töltik az idejüket.

AZ ÉREM KÉT OLDALA

« **IMRE GÉZA**

olimpiai ezüst- és bronzérmes

„Egyre többen kérdezik tőlem, folytatom-e a vívást, de nem tudok válaszolni. Az igen mellett szól ez a szép siker és az, hogy olimpiára készülünk, nekem pedig az egyik érem még hiányzik, hátha sikerül megszerezni. Viszont még három év van Rióig, és most, harmincnyolc évesen már fáj több testrészem. Van időm dönteni, a pályafutásom talán leghosszabb pihenője jön.”